

ABONAMENTUL
 IN TOATA ROMANIA:
 Pe an . . . . . l. n. 48
 Pe 6 luni . . . . . „ 24
 Pe 3 luni . . . . . „ 12

IN STRAINATATE:
 Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:
 Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 7 bani,
 pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noui
 Reclame 2 lei noui linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ANUNCIURI
 Se primesc în stăruință: la D-nii Hansen & Vogler în Viena, Walfischgasse 10. A. Oppelk în Viena, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Viena, Seilerstätte 2; Vincenz Hrdicka în Viena, Teinfaltgasse 17; Philipp Job în Viena, Fachsenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Poșta și Havas-Laffite-Bullier & Comp. în Paris.

Scrisorile nefrecuate nu se primesc.
 Articolele nepublicate se vor arde.
 Un număr în Districte 15 bani.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU
 BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DACIA.”

Comitetul de Redacție al „Timpului” înmulțind și numărul membrilor lui, se vede astăzi în poziție de a da acestui ziar prin unele îmbunătățiri esențiale o mai mare desvoltare. 1) Ne sunt asigurate corespunzător din Paris, Berlin și Viena. Ne-am pus asemenea în relație cu Transilvania și cu Bucovina. Vom avea în fine o deosebită luare aminte pentru mișcarea literară și științifică.

Mulțumind cetitorilor noștri pentru buna primire ce au făcut „Timpului” până acum, sperăm că și pe viitor vor vedea cu atât mai mult îndeplinite cerințele echitabile ce se pot adresa unul ziar în România.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”
 (Agenția Havas).
 Paris, 6 Februarie.

Midhat-Pașa a fost arestat fără veste sub acuzarea că ar fi conspirat în contra Sultanului. El a fost îmbarcat și trimis în exil.

Alegerea lui Edhem-Pașa produce o impresiune neplăcută. Se crede că această alegere va complica situațiunea.

Viena, 6 Februarie.

Negocierile începute între ministerul austriac și cel maghiar, relativ la organizațiunea băncii au rămas fără rezultat.

Ministrii maghiari, însărcinați cu această afacere, s'au retras astăzi la Pesta.

Constantinopol, 6 Februarie.

Complotul urzit de Midhat-Pașa avea de scop resturnarea Sultanului Abd-ul-Hamid și înlocuirea lui prin fratele său ex-sultanul Murad V. Se va lăsa lui Midhat-Pașa libertatea de a debarca la Brindisi.

Un hait imperial confirmă din nou aplicarea Constituției.

Ali-Pașa este numit guvernator la Adrianopol.

BUCCURESCI 26 IANUARIE.
 Chestia ministerială nu e încă hotărâtă în momentul când scriem aceste rânduri; despre combinațiile personale la ordinea zilei am vor-

PARTEA LITERARA.

O VIAȚA PIERDUTA.

Crivățul șueră și vijie isbind stropii sloiți în toate părțile. Păreții caselor, gîmurile ferestrelor, scórța copacilor, grădelele de pîmpingiu, grădinele, toate de o potrivă sunt înveluite cu o lucie cîrje de sloi. În grădina bisericii, pe piața din 'aintea ei, pe ulițele ce se varsă din toate părțile, oamenii, unii pe jos, alții cu trăsura, grăbesc la adăpostul călduros.

În spre seară stropii încep a cădea mai îndesat și crivățul mai în dragă voie își sburdă. Cărutașii unul după altul se duc în birtul așezat în dosul grădinei, unde s'au fost adăpostit, se pun în căruțe, apucă frânele și se-care pleacă acasă.

În sfârșit rămâne o singură căruță și un singur căruțaș: Moș Marian.

bit în Post-scriptul numărului nostru de ieri; o confirmare oficială nu ne-a sosit pînă acum. Póte că de astăzi pînă mâine toate prevederile să fie desmînțite și să iasă o compunere cu totul nouă și neașteptată.

Causa acestor îndoieli generale, neobicinuite într'un stat constituțional, este poziția incorectă, în care se află astăzi ministerul Brătianu față cu Corpurile Legiuitoră. După ce d-nii Brătianu-Ionescu căzuseră în estremul de a cere de la Cameră și de la Senat chiar forma reclamărilor în contra Constituțiunii otomane ceea ce era de atribuția guvernului, acum cad în cel-lalt estrem, de a lipsi Corpurile Legiuitoră de atribuțiile și de influința naturală ce li se cuvine în modificările ministeriului.

În adevăr, toate se petrec în mister, pare că am fi într'un stat despotic, sub un guvern, care lucră în ascuns.

Pentru ce s'a retras d. Dimitrie Sturza din minister? Organul amic al d-lui ministru-president, *Românul* ne spunea că d. Sturza s'a retras fiind unit cu colegii săi în scopuri, dar neunit în mijloce. În care scopuri unit? În care mijloce neunit? Nicăieri și nimeni nu știe nimic.

Pentru ce s'a retras d. Vernescu? Său póte e mai bine a întreba: pence rămăsese? Pentru ce s'a retras d. Ionescu și pentru ce acum se aude că a revenit iarăși?

Unii spun că au fost numai certe în familie. Însă vîrsta acestor d-ni ne pare a fi destul de înaintată pentru a-i garanta în contra unor aprinderi cam juvenile.

Asemenea nehotărîri nu sunt în natura sistemului constituțional, și un guvern, care în împrejurările de astăzi lasă atîta timp pendentă chestia ministerială fără nici o esplicare, se află într'o poziție incorectă față cu țera.

Ultima cauză a acestor frământări bolnăvicioase a exprimat-o însă d. Cogălniceanu în ședința Senatului de Luni: „partida liberală începe a slăbi; astăzi acea partidă nu mai re-

presintă ceea ce reprezintă în Aprilie trecut.”

În ori ce cas, Senatul nu mai susține ministerul d-lui Brătianu. Ultimele ședințe ale acestui corp au fost tot atâtea lovituri în contra guvernului. S'a refuzat urmărirea fostului prefect de Roman, cumnatul d-lui Lascăr Catargi; s'a invalidat alegerea de senator a d-lui Colonel Angelescu, tăgăduindu-se și legalitatea decretului, prin care d. ministru de resbel se încercase a-i da o vechime, ce nu i se cuvenia; s'a atacat în fine întregul minister în ședința de Luni de către unul din foștii săi colegi, fără ca un glas de apărare să se ridice în Senat.

În aceste împrejurări, ministerul Brătianu, în loc de a propune Domnitorului disolvarea Senatului său de a i supune demisiunea sa, și pe trece timpul cu faceri, prefaceri și desfaceri parțiale, învăluite toate într'o tainică negură, pare că nu ne am afla în libera Românie cu Camerele deschise, ci în mijlocul intrigilor din Constantinople.

Ceea ce însă credem, că nu va fi permis a se juca mai mult timp în România, ne-am deprins a vedea petrecându-se la nefericita noastră vecină de peste Dunăre mai pe toate zilele. Un vizir căzut, altul înălțat, acesta éráși exilat pentru a face locul unui alt treilea; — écă unșir de grabnice schimbări, care petrecute în misterul Seraiului, par a fi mai mult semnele agoniei de cât urmările naturale a le unei situații politice.

Tóta lumea a rămas uimită de știrea, sosită ieri despre căderea lui Midhat-Pașa, care în adevăr este o întâmplare din cele mai neașteptate. Depeșă, ce o publicăm astăzi, ne arată ca motiv o conspirație a lui Midhat în contra Sultanului. Acesta este pretextul obicinuit în sistemul intrigelor Orientale. Cu câte-va luni în urmă, ministrul de finance al Khedivului fusese exilat sub același pretext și, după două zile se telegrafă jurnalelor din Europa că exilatul a murit pe drum.

Edhem-Pașa, care este chieamat în loc pe Midhat, era trimis în anul trecut ca ambasador al Turciei la Berlin. Póte acest fapt a inspira depeșii suscitade din Paris temerea unei complicații a situațiunii prin numirea lui. Nu trebuie însă să judecăm lucrurile. Tot ce știm pozitiv este, că relațiile lui Edhem-Pașa cu ministerul de Esterne al Germaniei, în tot timpul cât fusese la Berlin, erau lipsite de ori-ce intimitate. În Maiu 1876, în timpul conferinței celor 3 cancelari, Edhem-Pașa era în mod ostensibil lăsat la o parte de Curtea imperială și în Decembrie la plecarea sa din Berlin, n'a putut măcar obține o întrevedere personală cu principele Bismarck.

Ori-cum va fi cu acest nou Vizir, care póte nu este de cât un product efemer al unor perturbațiuni mai adanci, România trebuie să se felicite de căderea lui Midhat, care era cel mai hotărît dușman al aspirațiilor ei.

GRESELELE REGIMULUI DEMOCRATIC

I. Acusarea guvernului trecut.

Cum a fost cu puțință ca regimul democratic, venit de abia de 9 luni la putere, să fie astăzi așa de discreditat, în cât să i se aștepte căderea într'o săptămână în alta?

E important pentru noi de a ne da de timpuriu un răspuns pe cât se póte de lămurit la această întrebare. Căderea lor să ne fie nouă o povățuire pentru viitor.

Cea d'întai greșelă, ce a comis-o democrația Rosetti-Brătianu-Ionescu, împinsă întru această mai ales și de d-nii Ion Ghica-Sturza, a fost acuzarea guvernului trecut în modul cum și în timpul când s'a făcut.

Mai întai acuzarea era inoportună. Nu se sfășie o țeră în două tabere inimice, când la granițele ei a izbucnit o crisă internațională ce póte fi hotăritoare pentru tot viitorul acelor țeri.

Am fost și suntem în mijlocul

crisef orientale. Față cu Europa, care era întrunită la conferința din Constantinopol, față cu aceeași Europă, care chibzuește acum asupra politicei de urmat în complicațiile de astăzi, Românii trebuia să păstreze măcar aparența unirei. Voi ați strigat cu toții împreună cu noi în contra separatismului între Munteni și Moldoveni. De ce nu strigați în contra separatismului mai primejdios ce l' a săpați între conservatori și democrați în momentele de față?

Politica înțeleptă a României a fost pînă acum de a se presenta unită înaintea Europei în toate crisele grave ale politicei esterne. La divanul ad-hoc, în momentul când s'a fondat unirea, în 1866, când s'a ridicat pe tron dinastia de astăzi, democrați și conservatori au lucrat în comun pentru patria comună.

A fost o greșelă a democraților de a fi părăsit această cale indicată de situațiune. Ați vrut să trimiteți la Inchisore pe Lascăr Catargi, Florescu, Mavrogheni, Boerescu și pe cei alții, v' ați despărțit chiar și de Cogălniceanu, și ați rămas a fi reprezentați înaintea Europei de Nicolae Ionescu întărit prin agenții săi Șendrea, Degrea și Ghiorghean—pardon, uitasem pe d. Dimitrie Brătianu. Aceștia însă vă nimicesc ori ce rol serios în politica esternă, căci o fracțiune nu este un întreg ori cât s'ar umna în constituție pompoasă.

Dér al doilea, acuzarea a fost făcută și fără inteligență, rău începută și mai rău condusă.

Credeați că vă trebuie numai de cât o victimă, atunci trebuia să acușați doi, mult trei miniștri, să i trimiteți îndată la Curtea de Casuție și să așteptați verdictul acestei Curți în liniște și dignitatea ce se cuvine unui partid serios. În loc de acesta ați aruncat acuzarea asupra a unspre-zece miniștri și trei-deci de prefecti. Însă decă a lovi în trei adversari marcanți póte să fie un semn de tărîe, încercarea de a lovi în patru-deci este de sigur o nedibăcie politică. Nedibăcia odată începută, ați mai făcut o complicație de prisos, dând unui

În sfârșit se mișcă. Un zembet li-niștit îi trece peste față.

Et! — dice el. — bate vîntul... bate vîntul, dar tot nu se stinge!

În vremea aceste Carlanul tremura cu urechile sîlbatice sub cerga fluturată de vînt. Simțind mișcarea stăpînului său, și rădica capul și privi în napoi.

Biet de tine! — grăi bîtrînul, — nice tu n'ai fost făcut în cés bun.

Grăind aceste, el se apropie de cal, îi țutură de urechi, luă cerga și o aruncă în căruța, apoi se urcă și plecă acasă.

II.

Nu era departe casa bîtrînului... Numai aci, în apropierea oborului, două asvîrlite de la Calea Moșilor, în drépta. O curte mare, în mijlocul ei casa. Înaintea casei pînă la ulița rămășițele unei grădini, în drépta un grăjdulet. Tóte atît de părăsite, atît de singurite, în cât

par-că sunt rupte din mijlocul unui pustiu.

Bîtrînul intră pe pórtă ruginită în țafani, mîna în dosul grăjdului, apoi se coboră din căruța, deshamă pe carlan și îi dete drumul.

Carlanul se opri, nechădînd, printre dinți, la ușa grăjdului.

Stai prietene! — grăi bîtrînul mergînd cu hamurile în urma lui. — Tóte se fac cu vremea.

În grăjd mai era un cal, loc pentru alți doi și un flăcău, care se trezi din somn, când intră bîtrînul.

Bună seara, Costane! — grăi el trăgînd vorbele. — Ai avut noroc la țană?

Dă Dumnezeu. Moș Mariane! — și mai bine și mai rău. — grăi flăcăul, grăbind să ia hamurile de la bîtrînul.

Moș Marian suci din unăr, apoi luă însuși hamurile și le rădica spre a le pune în cuiul de lemn din drépta uși. Găcind însă alte hamuri la acel

loc, se întórse spre Costan și îi privi gînditor.

Eară și țî-ai pus hamurile în cuiul meu. — grăi el cu bună-voință. — N'ai să te faci om cu casă, Costane! Cine nu are obiceiuri, acela umblă pe căi nehotărîte.

Apoi de! — response flăcăul, grăbind să își mute hamurile în cel-lalt cuiu. — Eară-și am uitat. Imi venea mai îndemănă.

Cred și eu; — dice bîtrînul, — dar nu pe de a îndemăna e lumea făcută. Mana, Costane, mîna să țî-o dai după lucruri, căci ele nu ni se pun îndemănă.

Costan ar fi dorit să dea ajutor bîtrînului, purtînd grijă de Carlan. Dar de mult îi spusese, că nu îi priește Carlanului altă mîna de cât a stăpînului. În vreme dar ce Moș Marian, și vedea de cal, flăcăul sta neastampărat în apropierea lui. Și acesta, seară pe seară îl supăra mult și tot mai mult. Din voia lui Moș

Comitet de 7 și atribuțiile judecătorilor de instrucție: ceea ce a produs între toți oamenii de legi (și cei democrați) o controversă, ce nu văd să poată fi de folos. În fine ați trăgănit chestia dintr'o lună în alta și o trăgăniți și astăzi; ați pierdut beneficiul escitărilor momentane și astăzi, după ce totă lumea v'a vădut slăbiciunea, este prea târziu pentru a îndrepta lucrurile, precum puteți dori.

Trei lovături hotărâtoare v'au dovedit-o. Cea mai însemnată este votul Senatului din săptămâna trecută care a trecut simplu la ordinea zilei peste încercarea voastră de a mai acuza un prefect, a cărui anchetă de abia acum ajunsese în desbaterea sa. Și nu uitați, că este același Senat, care cu puțină lună în urmă vă urmăse pe calea acuzării prefectilor. Părăsindu-vă astăzi, Senatul v'a arătat, că ați întors opinia publică în contra voastră.

A doua lovitură a fost achitarea fostului prefect Jacovache tocmat de către Curtea cu Jurați din Pitești, focarul demagogiei d-lui Brătianu.

A treia lovitură a fost achitarea fostului prefect Popescu de către Curtea cu Jurați din Buzău, achitare dobândită spre derisiunea voastră în urma pledării a chiar unuia din foștii miniștri acușați. Cum rămâne cu fraza patronată de voi: vox populi, vox dei!

Să vă resumăm acum acțiunea în privința acuzării guvernului trecut în câteva cuvinte: ați început tare, ați continuat moale; iar cumaveți să sfârșiți, ne e temă că vă va spune singurul om competent în asemenea materie: D. Pantazi Ghica în literatura d-săle obicnuită.

DIN AFARA.

Nu este de puțin interes de a lua notă despre o apreciațiune asupra Constituțiunii Turcești, care a găsit primire în colonele ziarului *Abend-post*, organ semi-oficial din Viena. Turcii, citim în menționatul ziar, nu par ași da seama de însemnătatea izolării Turciei. Ei și închipuiesc că plecarea ambasadorilor n'are nici o semnificațiune pentru că rămân însărcinații de afaceri. Acum, dice el, Sultanul va arăta lămurit că ia reformele în serios și că înțelege a face fericirea creștinilor nu mai puțin și a musulmanilor. Numenea nu se îndoaie de bunele intențiuni ale lui Abdul-Hamid. Dar Midhat-Pașa și amicii săi și închipuiesc oare în adevăr că noua Constituție ar putea fi executată? Cum este cu puțință a crede punerea în practică a unor instituțiuni cari amestecă într'un Parlament, pe Turci, Cer-

chezi, Druși, Kurđi, Beduini, Armeni, Greci, Bulgari, Bommani, Arnauți etc! Aceste observațiuni n'au ceva tocmai original este foarte adevărat, ele au fost deja prezentate de sute de ori. Dar într'o fose așa de rezervată de obiceiul că „Abend-post” din Viena, ele sunt dublu semnificative căci arată puțină încredere a guvernului Austro-Ungar în punerea în practică a reformelor lui Midhat-Pașa.

Austro-Ungaria. Diarele din Viena și din Pesta urmăde a se îndoi, că înțelegerea în chestiunea banții va fi cu puțință. Cu toate acestea în Pesta se crede, că un alt guvern tot ar mai putea să urmăde a negocia cu țările de peste Laita. Organele guvernamentale din Pesta susțin însă că astăzi ori-ce înțelegere e peste puțință. De altmintearea în zilele aceste e probabil că se va lua o hotărâre definitivă.

În săptămâna trecută s'a dat ordin spre a se face recrutațiunile atât pentru marină cât și pentru regimentele cele-lalte, pentru anul 1877 cu totul 50,000 oameni. Garnizoanele din Tirol, Dalmația, Croația, Slavonia, Transilvania și Bucovina mereu primesc întăriri din centrul Monarchiei. De altmintearea toate scirile despre concentrări de trupe, ce ar avea să se facă în curând, sunt nulintemiante. S'au luat numai măsurile necesare, pentru ca în cea mai scurtă vreme concentrările să se potă face decât complicațiunile politice ar cere.

Rusia. Atitudinea diarelor rusești după dizolvarea conferenței e într' o consecuență. Ele susțin, că după ce Porta nu a primit propunerile ce i s'au făcut din partea puterilor, Imperiul Otoman s'a izolat și a eșit din concertul european. Mai multe foi germane, între care și „Allgemeine Zeitung,” combat aceste vederi; altele însă le susțin și dinadins le răspindesc. Între altele, „Kreuzzeitung” contestă că conferența din Constantinople, nu ar fi avut nici un rezultat; din contra, crede că ea a schimbat cu desăvârșire noștia Turciei față cu Europa. Tratatul de la Paris a pus imperiul Otoman sub protecțiunea puterilor europene, și astfel a declarat menținerea domniei Otomane în Europa de un interes european. Se înțelege, după cele ce s'au fost petrecut, acest tratat era îndreptat contra Rusiei. Acum apoi conferența a încredințat pe Pörtă, că puterile europene nu au nici un interes de a susține condiționat pe Turci, ci se cred îndatorate a face să atârne protecțiunea lor de la nise condițiuni, puse în interesul populațiunilor creștine din Imperiul Otoman. Conferența a înlocuit astfel ultimatul rusec cu unul care este al colectivității puterilor europene. Pörtă l'a refuzat și pe acesta, iar reprezentanții puterilor s'au depărțat din Constantinople, dând prin acesta Pörtii a înțelege, că de aci înainte Europa dă curs liber evenimentelor.

Știrile despre starea și micșorările armatelor rusești sunt deosebite și adese ori chiar opuse. E natural, că aceia care recunosc rolul humanitar al Rusiei în Orient, sunt dispuși a înfățișa starea armatelor rusești cu cele mai favorabile culori; câtă vreme aceia, care contestă Rusiei dreptul de a se îngriji de prosperitatea popoarelor din Orient, caută să discrediteze pe această putere în toate privințele. Privind mai cu seamă atât de disele unora, cât și de ale celor-lalți, ne rămâne convingerea că toate scirile alarmătoare sunt cel puțin pentru un timp orecare neintemeiate.

Imperiul Otoman. Negotăriile începute cu Serbia și Muntenegru pentru încheierea păcii se urmăde la Viena în modul obicnuit la Turci de pe o și pe alta fără de rezultate pozitive. Atitudinea puterilor pare a fi tot care a fost în cursul resbelului. O mare parte din membrii conferenței sunt la Viena, stând în contact neîntrerupt cu Comitele Andrassy și fără îndoială și cu însuși cinașii compacienților din ambele părți. Cu toate acestea se pretinde, că atât Austro-Ungaria cât și Rusia ar fi hotărâte a da curs liber negotiărilor. Această atitudine e aprobată atât de către diarele din Viena, cât și cu deosebire de către cele din Germania, de și mulți pun la îndoială sinceritatea nu mai puțin a Austro-Ungariei, cât și a Rusiei și cu atât mai mult a Pörtii.

SENATUL

Sedința de la 24 Ianuarie 1877.

Sedința se deschide la 1 și jumătate ore după amiază, sub președința D-lui Ion Ghica, fiind prezenți 36 d-ni Senatori.

După aprobarea sumarului, d. ministru justiției comunică mai multe mesaje pentru indigenate.

D. Băcovănu desvoltă interpelearea d-săle, adresată d-lui ministru al justiției în privința unui articol publicat în ziarul „Telegraful,” d-sa arată că în acel articol persoana Domnitorului era pusă afară din lege, și atunci și poporul va trebui să facă tot astfel, din parte l. Ce e mai mult, acel articol este scris de unul din reprezentanții națiunii și care face parte din majoritate.

D. ministru al justiției. Este adevărat că d. Băcovănu a voit la început, să ceară numai nise explicații în această chestiune. Vedem că acum d-sa face o interpeleare. E regret că s'a dat așa multă importanță unui articol care nu merită. Sub un regim liberal, unde se vede că noi tolerăm ori ce fel de critica, fieele cât de nedrepte imi pare rău să văd pe cineva ocupându-se de un articol tot așa de absurd ca multe altele. Fiindcă însă mi se presintă ocaziunea, voi profita și voi arăta vederile guvernului în această privință. Guvernul nu voese să facă o dogmă politică din libertatea presei; sciti bine că guvernul a făcut chiar o circulară în care invocă expres pe toate autoritățile competente a nu deschide nici un proces de presă. Cari sunt cuvintele cari ne au făcut să adop-

ram această linie de conduită? Cuvântul cel dintâiu este că, de și libertatea presei poată avea inconveniente; s'a observat însă că toate rigorile ce s'au adoptat în contra ei au avut nise rezultate contrarii, așa că toate aceste rigorile s'au întors în contra guvernelor chiar. Eă am convingețiunea că licența presei nu se poată înfrâna de cât condemnând'o discreditațiunii, și discreditațiunii nu se poată crea de cât lăsând această licență să se toccească prin ea însăși.

Care este consecința acestui sistem, pentru ca d. Băcovănu să se emoționeze așa de mult de un articol publicat într'un jurnal? Credeți că sistemul care l'am adoptat noi a dat naștere aceluși articol? Și apoi la ce inconvenient a dat naștere acestui articol, când scim bine, că jurnalele sunt citite de omenii cu cultură și serioșitate, și nu un articol defaimator va schimba opiniunile politice ale omenilor culti și serioși. Eă aștept să văd opiniunea d-vostre ca să cunosc ce fel de linie de conduită voiți să aibă guvernul. Acum, vă întreb, cine este chemat ca să aprecieze că un articol orecare a trecut peste limitele buneii cuviințe? Negreșit acela care mișcă acțiunea publică. Și cine mișcă această acțiune de cât guvernul? Prin urmare un guvern în tot-d'a-una ar putea să persecute articolele scrise în contra lui și să le aprobe numai pe acelea care l'landă. Venind la chestiunea articolului din „Telegraful,” declară că nu cunoșce pe autor, și chiar de ar fi deputat, după cum se știe, nu pot de cât să l' desaprobu din toate puterile. Dără ce să mergem mai departe? Nu este adevărat că ori ce guvern este liber de a privi această chestiune, cum va voi? Noi am crezut că așa este bine să procedăm și așa am procedat. Capul statului chiar a aprobat procedarea asta, și a desprețuit articolul în chestiune.

D. Băcovănu: vă mărturisesc că cuvintele din urmă ale d-lui ministru, m'ar fi făcut să nu mai iaș cuvântul, dără numai fiind că e vorba de persoana mea voi răspunde și voi dice: nu trebuie să ne gândim la noi, dără să ne gândim la persoana Domnitorului și să nu lăsăm ca ea să fie pusă în joc. D-sa revenind asupra articolului dice că este mulțumit cu explicațiile d-lui ministru.

Se cere închiderea discuțiunii care se pune la vot prin bile și nu se primesce.

D. Desliu povestește că în timpul lui Napoleleon III, se vindea în Paris în 40,000 exemplare jurnalul „Lanterna, de Rochefort și acesta pentru că injura pe guvern și era oprită de guvern. Când a venit mai târziu ministrul Olivier și a dat libertate acestui jurnal nu s'a mai vândut de cât 2 sene 3 sute. Iacă dără la ce ne conduce libertatea presei. Prin urmare aprob foarte mult conduita guvernului în această privință. Ceea ce voiți să stabilesce este că persoana Domnitorului Carol I, trebuie cu totul a fi scosă din chestiune, căci nici o insultă nu poată ajunge până la densus.

Zilele trecute în Italia, un jurnal liberal care se părea a fi organ al d-lui Depretis, a criticat guvernul, și ministrul justiției d. Nicotera a reușit a l' face să fie condamnat. Acesta însă nu a plăcut regelui. D-sa conchide dără că nu trebuie urmărit autorul articolului în chestiune; această este mai politic, și propune trecerea la ordinea zilei.

Princ. Dim. Ghica. Mi pare rău că se dă acestei chestiuni proporțiunii așa de mari.

Vina este a d-lui ministru justiției, care a cerut ca d. Băcovănu să facă interpeleare și să ceară tref zile pentru ca să cutegete la răspunsul ce va da; nu dice că a făcut aceasta cu rea intențiune dar dice că a făcut o mică greșelă. Venind la chestiune dice că este de părere tot ca d. ministru să se face o onoare prea mare aceluși jurnal ocupându-se Senatului de el. D-sa a fost în tot-d'e-una pentru libertatea presei, și ca ministru la 1862 și la 1865, d-sa nu a făcut nici un proces de presă. Relevă apoi cuvintele d-lui ministru prin care a întrebât pe Senat pentru ce cere darea în judecată a acestui jurnalist când mai a laltă-ori a cerut achitarea altor culpabili. Princ. Dim. Ghica crede că este o mare diferență între aceste două casuri. Alt-cesta este un jurnalist culpabil de calomnie și alt-cesta este un biet funcționar sub-altern ca aceia cari au fost persecutați și dați judecătii....

D. ministru justiției. I-am dat afară.

Princ. Dim. Ghica. Ați făcut mai mult, d-le ministru, ați intrat în casele omenilor și ați luat de gât pe bărbai de lângă femeile lor bolnave și i-ați asvilit în închisore! (aplaude în tribune și în Senat).

D. ministru observă că d. Ghica este prea plin de persoana d-săle.

Princ. D. Ghica. Ți-ași da și d-tale dreptul să fi plin de persoana d-tale după ce o vei servi 30 de ani cum am servit-o eă. (aplaude prelungite.) D-sa dice dără că nici o inovațiune n'a făcut d. ministru lăsând absolută libertatea presei, pentru că acesta exista încă mai d'innainte. Terminând dice că nu trebuie a se urmări „Telegraful,” ci a se lăsa la desprețul public.

D. ministru justiției. Repetă din nou cele duse de d-sa asupra libertății presei, și este splanzat de tribune. D. Apostoleanu însă constată că aceste aplaude vin numai dintr'o parte orecare din tribuna publică, iar nu din Senat. D-nu ministru dice că de și se poată ca d. Ghica să fi fost pentru libertatea presei, și eă o fi susținut însă când a luat d-sa dispozițiuni pentru această libertate nu mai era d. Ghica ministru. Guvernul trecut, din contra, nu a făcut de cât să persecute presa.

D-lor afectați de o vde emoțiunea de un articol de jurnal? Eă am mai multă încredere în forța intituțiunilor noastre constituționale cari au fost făcute de o Adunare în care figură toate somitățile politice ale acestei țări. Nu cred dără ca un articol de jurnal să restorne asemenea instituțiuni. Sunt multe metode de a discredita o instituțiune dără numai prin esecesele presei nu se poată; și mai bine de cât să lăsăm ca să degenerate această discuțiune în recriminări reciproce, mai bine eă ne gândim ca prin unire să consolidăm instituțiunile constituționale.

D. M. Cogălniceanu. Declar mai d'innainte că sunt în contra proceselor de presă. Vă voi spune însă mai întâiu în ce calitate vorbesc, și mi cer scuze că voi spune lucruri cari nu vor plăcea nici partidului Conservator nici băncei ministeriale. Vorbec aici în calitate de cetățean care face parte din opoziția care a răsturnat pe guvernul trecut, vorbec ca un bătrân democrat al acestei țări, vorbec ca un membru din Comitetul central de opoziție de la Mazar Pașa.

Eă pot să vă vorbec mai în cunoștință de cauză ca vechiul jurnalist și ca fost ministru de tref ori la interne despre ce va

Mărian se adăpostia cu calul său în acest grajd, și pentru acesta ar fi dorit ca el să îl primesea slujba. De câte ori își întinde însă mâna să facă vr'un lucru, bătrenul îi mulțumesc cu vorbe blande, dar hotărâte, în cât nu mai cuteză să mișce vr'un pat din loc, ci rămâne stând ca pe spini. Astăzi s'era Moș Marian era mai tăcut de cât de obicei. Făcându și trăba, numai din când în când rupțura câte o vorbă îndreptată către Carlan și mai arare-ori către Costan. Costan mereu se întrebă, ce va fi trebuind să gândescă moșnegul, pentru ca să i vie a grăi asemenea cuvinte. Moș Marian! — dice el. — când vedu că bătrenul e gata să iaș. Ce-l, Costane! — îl întrebă moșnegul oprindu-se înaintea lui. Flăcăul stete câtă-va vreme căutând cuvintele, cu care să dică, ce avea de gând. Voiam să îți spun, — grăi el în urmă

cam îndăretnic, — că nu mai am să mă întorc aici. Nu mai ai să te întorci! — Pentru ce? Costan remase turburat. Îi era greu să spuie, ce nu îi venea de la inimă. Moș Marian! — grăi el în sfârșit. — Pentru ce nu mi lași mie grija Carlanului? Moșnegul se apropie de flăcău și îi puse amândouă mânele pe umeri. Ei! ce să îți dic nepote! — grăi el așezat. — Am și eu obiceiurile mele. Patru-șeci și unu de ani de când mereu înaintez pe această cărare: vrei tu să mă abați de la ea? Serman de capul meu carunt! ce să fie densus, dacă nu l' ar mai rămânea nici grija Carlanului! Uită! — vedeți! — urmă el arătând la scara din naintea cailor, — aici e loc pentru patru cai: n'ar fi păcat ca unul singur să rămăe! Ședi frumos aici. Am cunoscut pe tatăl tău. Impreună am venit din Ardél. Prietenii am fost...

Glasul bătrânului începu să tremure. El s'a întors la sărăcia lui; eă am rămas, ca să mi fac grajdul ăsta și casa aceea: și pe și am muncit; părăluță am pus lângă părăluță: și acum uite! urlă vnturile în casă, și dără n'ai fi tu cu calul tău, carlanul ar perde pofta de mâncare. Rămâi aici, de dragul bătrâneților mele. Și după ce își vei fi adunat parale, întorce-te acasă, căci astăzi lume de aici nu e de seama noastră. Moș Marian eși din grajd și plecă cu pași domoli spre casă.

III

Era mare casa lui moș Marian. El urcă cinci trepte și pași într'un cerdac așezat pe șase stalpi ciopliți cu multă măiestrie după obiceiul vechiu. Înaintea era o tindă largă cu două uși în dreapta, alte două în stanga și una în fund. Tinda era

intunecosă, era din odăi nu se audea, nici o mișcare. În dreapta era însă un foisor și în fundul lui o altă ușe. Prin gaura cheii de la acesta se furișă o rață de lumină pene la moșneg. El înaintă pe calea raței. Din colo de ușă era o odaie mare cu trei ferestri, două în fund și una la dreapta. Mobilamentul odăii era curat, bine ales și așezat cu îngrijire. Podelele casei, covorul de sub masă, perdelele ferestrilor, rețelele, cu care erau acoperite scaunele și divanul din fund, toate erau ca și când numai acum ar fi fost scose din cutie. La păretele din stanga mai era însă un pat acoperit cu un covor țărănesc, și lângă el o ladă mare împodobită cu flori tăiate în lemn. Aceste se împotriveau cu împregiurimea lor. Sevrasta, ficea bătrânului, ș-dea la omăscioră din naita ferestrei de la

dreapta. Masa era plină de lână, de flori făcute cu mâna și țesute pe subțirele fire de sarmă. Acum ea își da trudă să intrame un porumbel, căruia nu i lipsesc de cât aripel. Pe ferestrea e o cârticică deschisă așezată cu scôrțele în sus. Rațele eșite din lampă aruncă asupra Sevrastef o lumină îndolnică, în care fața ei plină și manele harnice para a fi săpate din o piatră cenușe. În această lumină fața i pare mai palidă și venele vineției mai din adins străbat prin pelcuța de pe dosul mânelor ei. — Urmându-și cu lucrul, ea mereu își mușcă buzele subțiri și bine croite; din când în când ochii ei mari și învâpăiți se rădică obosiți asupra ferestrei din față și era-și cad asupra lucrului. În sfârșit ea aude pașii bătrânului, lasă lucrul din mâna și și pune amândouă palmele pe față, ca și voind să astimpe ferbițăla obrazilor. (Va urma)

...dică libertatea presei. Sub domnia lui Vodă-Ghica, eram redactor al jurnalului "Stăruința", și acest Domnitor însărcinase chiar pe fiul său cu cenzura jurnalelor. Eu, prin jurnalul meu l'am făcut însă să ridice cenzura și să dea libertate presei. Atunci și guvernul și Domnitorul nu au mai fost importanți de ea. Așa lucrăm eu atunci ca democrat, căci ori ce s'ar dice, d-lor, sunt democrat, și chiar când mi-am călcat jurământul la 1861, a fost pentru ca în urma mea să cîștige și să rămîie ce-va, democrația o să câștige și să nu o să fie desrobă (aplaude).

Articolul din Telegraful dice că decă Domnitorul va schimba ministerul și va face revoluție. Vă declar d-lor că nu se va face nici o revoluție pentru că eu nu am avea nici un sens și apoi pentru că Domnitorul pōte fi ori cînd în poziție, ca să schimbe pe ministrii cum a făcut la 1870, cînd camerele nu au voit să dea ministrii, și atunci s'a adresat la toți politicii țerei. A trebuit în d'evr mōltă dificultate ca să se găsescă omii patrioți ca d. Catargi ca să formeze pe vremurile acelea un cabinet; căci d-lor, trebuie să recunoșcem că acei ministri de atunci au dat probă de cel mai mare patriotism primind cîrma țerei în timpuri critice. De atunci însă nu a încetat de a comite pe se care și greșeli. Cea d'întîi și mai capitală greșală a d-lui Catargi a fost că a început să și mînanțeze colegii ca Saturn Copii, așa că mai tîrziu nu mai rămînea, din combinațiune, de cît generalul Florescu și purtătorul firmei d. Catargi. Acestă greșală se repetă și sub guvernul actual; diferența este că se face cu mai mare repezițiune.

O altă greșală a fost aceea de a persecuta pe bătrînii servitori ai acestei țări, între cari, cu toată modestia, mă pnumăr și eu. D. Catargi a dat ordine la toți prefectii, toți sub-prefectii și toți primarii ca să mă prindă și să mă aresteze. Pînă n'am vîdut acel ordin nu am făcut nici o opoziție; cînd însă am pas mîna pe acel ordin, pe care l'posed în original scris de d. Catargi, atunci am început a face opoziție și am făcut cinci ani de zile consecutiv.

Ne am unit în urmă cu toții, omii liberali ca să scîpăm situațiunea. Toți întrebunțam tote puterile nōstre ca să adunăm la scop. Era între noi un *steph-chasse* de patriotie și de abnegațiune.

După ce am reușit, ne am gîndit să facem un program, d'eră reconșcem că ne va fi foarte grei. Cu tote acestea prin sacrificii am parvenit. S'a chemat d-nu Vernescu ca să formeze cabinetul, acesta înainte de caderă cabinetului Florescu, fusă această combinațiune n'a reușit.

După caderă ca totul a regimului, s'a făcut combinațiunea d-lui M. Cost. Epureanu. D. Epureanu este ministrul cel mai constituțional, îl datorez acest tribut. Era vorba de ministerial de Interne pe care l'reclama d. Vernescu și de și eram trei vechi ministrii de interne ne am retras și am lăsat ministrul feciorelnicului domn Vernescu. Ne am unit însă cu toții și am făcut un guvern în care erău reprezentate tote partidele, pe cine a rămas fără minister, i-am făcut președinți de Camera și vice-președinți de Senat. Ce s'a întîmplat în urmă, toată țera cunoșce. Unul cîte unul a început să fie nemulțumit. S'a retras d. Epureanu, apoi d. Ferichide, eu, d. Sturza, și astăzi nu mai vedem nici pe d. Vernescu pe banca ministerială. Nu dic eu d'eră bine că d. președinte al consiliului își mînanțeze colegii întocmai ca Saturn, și ca d. Catargi?

Fac apoi întrebarea aceasta: ținut' am noi promisiuniile date ca toți să fim una la lucru cum am fost una la răsturnare? Nu, din acest Senat chiar s'au început discordii și s'au tratat unii pe alții, cari de pîne caldă, cari de pîne rece, uitîndu-se că pînea rece nu strică stomacului. Onor. d. ministru de Justiție v'ă cita rezoluțiunea ce ați luat'o d-vōstră asupra raportului d-lui Ionescu, relativ la ancheta parlamentară de la Roman și Bacău.

Intr'adevăr care mi a fost mirarea cînd am vîdut tot pe acest Senat care cu cîte-va luni mai înainte votase darea în judecată a prefectilor, să vie acum, într'o ocaziune atît de identică, să i-a o rezoluțiune contrară și să trecă la ordinea zilei? Cine se putea aștepta la asta? Ce e mai mult. Cine se putea aștepta ca d-nu Radu Iorgu, care făcuse parte chiar din Comisiune, să se obțină de la vot?

D. Iorgu Radu. Cer eventual (ilaritate). D. Cogălniceanu, esplică apoi că de aceea nu mai condamnă juraiții pe acușăți pentru că noul guvern n'a făcut nimic pentru țară, și juraiții care nu judecă după lege, ci după circumstanțe, ad fost desiluzionați

de multe promisiuni ale guvernului și nu mai voesc se condamn pe cei acușăți de el.

Venind la castiunea d'eră în judecată a ministerului trecut, amintesc cum Comitetul de acuzare a procedat, prin a da ordine prefectilor însoțiți de cîte un deputat de a face perchișii la domiciliul foștilor prefecti. Acesta nu era numai o măsură mai cu seamă pentru că ecă cum a degenerat. Să v'ă spun ce s'a întîmplat la Vaslui. Deputatul orăduit pentru acel district s'a constituit în autoritate, a făcut cercetarea și a raportat oficial prefectului în modul următor, posed raportul să :

"România". Deputatul colegiului III de Vaslui Nr. 3.

Cu ocazia perchișiițiune ce am avut în sărcinarea a face prefectului Donici de Vaslui, "Ni" s'a comunicat și "Noi" am descoperit ce urmăză că "numitul" a luat 50 de galbeni de la consiliul județian....

Urmăză apoi raportul care constată abuzurile comise de prefectul Donici, tot în termenii, unul mai oficial de cît altul.

Apoi unde s'a mai vîdut acesta d-lor? Unde s'a vîdut ca un deputat să facă perchișiițiune altui deputat cîci și D. Donici era reprezentant al națiunei.

Acesta am voit noi? "Mi v'ăți dice că acesta este un act izolat. D'eră voi spune că au fost prea multe de acestea în Moldova. Acest om oficial, acest deputat energic, este un profesor de la universitatea din Iași, un om care, iarna și părăsece catedra pentru a face discursuri în Camera și vara pentru a se face acușator public. (Risete, aplaude).

Din tote acestea ce rezultă d-lor? rezultă că partidul liberal se slăbese, din și în și, și mai cu seamă cînd guvernul face și alte greșeli, cum au fost greșelile d-lui ministrul Ionescu, care a sciut să profite de frumosele ocaziuni ce am avut de a cîștiga ceva, de a cîștiga mult, în castiunea Orientalului. Conduita d-s'e a fost foarte puțin energică. Rezultă încă că amicii noștri politici ne părăsesc și se duc în câmpul inemic; așa mai de un-și d. Catargi, care nici nu pōte să se arate în Iași, a fost primit cu flori și cu cîrți de vizită nu numai din partea amicilor d'eră și a foștilor săi inimiți. Se pōte ca în scurt timp să fim delășăți cu totul, așa că partidul liberal care l'am susținut cu atîta tărie, va fi condamnat să piară și o dată acest partid slăbindu-se, Domnul pōte să cheme partitul conservator. Camera va contesta acesta și aci este gravitatea faptului. Lucrul va fi grav și nu vom putea să dicem nimic Domnitorului pentru că el este în dreptul să.

Nu se putea numi acesta, lovire de Stat, însă, de și revoluțiune nu va fi, partidul are să mōră neputînd arunca culpa asupra nimului, de cît asupra sa pentru că n'a sciut să și țină bine stindardul.

Terminînd d-lor, dic că trebuie să încetăm cu urele întinse și să ne întărîm cu mai multă prudență. Președintele consiliului să aibă mai multă îngrijire de locuitorii acestei țări și mai cu seamă ai părții de dincolo de Milcov, căci declar în fața țerei, că decă d. Ion Brătianu va continua cu sistemul de persecuțiuni asupra districtelor din Moldova, partidul liberal va fi unanin ca să protestede. (aplaude sgomotoșe).

— Se inchide discuțiunea și incidental s'a declară închis.

Ședința se ridică la 5 ore.

Ședința de Marți, 25 Ianuarie.

Președinția d-lui V. președinte Ion Ghica. D. Cogălniceanu adresă d-lui ministru de instrucțiune publică următorea interpellare:

"Interpelat pe d. ministru al instrucțiunei publice să bine-voiască a răspunde Senatului:

1. Decă are cunoștință de starea de dezvoltare intelectuală și chiar materială a Universității din Iași.

2. Ce măsuri d-s'a a luat spre a impiedica această stare deplorabilă a noni institut de învățămînt superior în fața elementelor străine din țările vecine care amenință românismul.

3. Cîte catedre numără universitatea, cîte sunt ocupate și cîte neocupate.

4. La ce ore se țin deosebitelc prelecțiuni.

5. Cîți studenți numără fiecare facultate, adică cîți inscriși și cîți efectiv.

6. Cîți profesori ocupă și alte funcțiuni și ce funcțiuni s'au mandate și cine primesce salariile titularilor în absență.

7. Cine isbucnește pe profesorii absenți și ce calități academice intrunesc.

8. Ce măsuri d-s'a a luat spre a face ca universitatea din Iași să aibă și profesori cîri nu numai studenți.

După cîte-va alte discuții, se ridică ședința la 3 ore, anunțându-se cea viitoare pentru Joi 27.

CAMERA

Ședința de Marți 25 Ianuarie 1877.

Ședința se deschide la ora 1 p. m. sub președința d-lui Col. Leca fiind 104 DD. deputați prezenți.

Intre comunicări se citește o petiție a studenților școlii de poduri și șosele cari protestă contra alipirii acelei școlii la minist. inst. publ. și alta a cetățenilor de Vaslui cari protestă în contra calamunilor respădite de jidanii în străinătate.

D. P. Grădăștenu întreabă decă biroul a cerut de la guvern actele relative la incidentul de la Vaslui, pentru care d. Pruncu a anunțat o interpelare.

D. Președinte răspunde că actele s'au cerut dar nu s'au primit pînă aci cum de sigur din cauză că lipsesc rapoortele comisiunii de anchetă și altele.

Incidental se inchide după ore-cari discuțiuni.

D. C. A. Rosetti dice că sunt două alegeri de verificat de comisiune cari s'ar putea pune la ordinea zilei decă ar fi prezent d. președinte al Consiliului și decă Camera ar consimți ca să intervertescă ordinea zilei. Se primesce a se lua în desbateră alegerile.

D. Raportor Pruncu citește raportul Comisiunii în privința alegerilor col. I de Bolgrad.

D. P. Ghica face omagiū raportorului și Comisiui care a verificat alegerea, apoi dice că nici morale nici consciința nu permite a se valida asemenea alegeri Camera să nu se pue în opoziție cu alegătorii. Au fost ingerințe după raport din cari oratorului relevă unele ilegalități. Care în fine invalidarea alegerii.

D. Niculescu conform regulamentului cere să nu se discute fondul ci firma.

D. P. Buescu este contra concludsiunilor Raportului, dicand că comisia n'a fost imparțială, (multe voci protestă.)

D. Buescu susține că legea electorală n'a fost călcată și că motivele comisiunii nu sunt temeinice pentru a invalida alegerea. Nu e amic cu cei aleși, ci e amicul dreptății. Terminînd cere validarea d-lui Vericeanu.

D. Dimancea membru comisiunii verificătoare, apără comisia contra atacurilor d-lui Rusescu, dicand că comisia a fost animată de spiritul de echitate și legalitate și espune apoi modul cum s'a făcut alegerea și ce ilegalități s'au comis (voci: destul, suntem luminați) arată că piesele materiale cari ar fi dovedit fraudă s'au și ars și așa Camera ca ultima instanță nu pōte de cît să invalideze asemenea alegeri.— Se cere inchiderea discuții și se respinge.

D. B. Lătescu e convins de perfecta echitate a Camerei care va face abstracție de ori ce persoană și pasiune, Arată apoi cum s'a făcut alegerea sus ținend că a fost manopere din partea minorității, dice că invalidînd această alegere Camera ar incuraja fraudă.

D. Pruncu apără comisia verificătoare și susține invalidarea alegerii.

D. N. Voinov dice că doi deputați sunt din Bolgrad cari se contrațic în chestie, decă rămăne a consulta dosarul și terniun cerînd invalidarea alegerii.

Discuția se inchide, se pune la vot concludsiunile raportului și se primesc cu 69 din 78 votanți. 1 abținere. Colegiul se proclamă vacant.

D. Raportor Filipescu dă citire raportului comisiunii verificătoare a col. II de Olt. Se dă citire protestului d-lui Danileanu contra alegerii d-lui Protopopescu Pachec. Se citește și cîte-va telegrame.

D. Zugrăvescu în castie prealabilă relevă acușățiunile din raport contra funcționarilor administrativi. Cere a se amîna desbateră pînă va fi față d. ministru de Interne.

D. ministru de Rebel este pentru amânare.

D. D. Geani este contra amânării și dice că nu e necesară preșința ministrului resp. cu atît mai ales că se dice a fi demisionat.

D. ministru de rebel dice, că cu ocazia acestei alegeri se acușă administrația, decă cere amânarea.

Se pune la vot amânarea. Votanți 85, pentru 44—contra 41.

La ordinea zilei este bugetul lucrărilor publice și punîndu-se la vot sumele alocate pentru administrația centrală se primesc fără discuție divisiua I și II.

D. N. Fleva cere reduceri nu numai în personal ci și în material și reducerea divisiui a III-a.

D. Ministru de Rebel dice că nu se mai pot face reduceri de ore-ce s'au făcut pînă acum — discuția se inchide.

Se primesce divisiua a III-a. Asemeni se primesc serviciul statistic fără discuție.

D. N. Fleva cere a se reduce advocatul public, fiind de ajuns advocații efori de la administrația domeniilor.

D. Vergati, raportor, esplică necesitatea acelui advocat pe lîngă ministru, care are afaceri importante cu concesionari și antreprenori și ministrul trebuie tot-d'una să consulte un bărbat special.

D. Ministru de Rebel vorbesc tot în acel sens dicend că acel advocat este indispensabil.

D. Geani susține mîntinerea acelui advocat, care trebuie să cunoșcă bine codul special al ministerului lucrărilor publice: iar decă acest ministru ar însărcina cu procesele s'ele pe un advocat efor de la domeniul, pe de o parte anferă serviciul acelei administrații, pe de alta acel advocat efor nu pōte fi special și cunoscător a tot ce privește lucrările publice.

D. Ministru de Rebel susține că acel advocat este indispensabil în permanență pe lîngă acel ministru. Se inchide discuția, și punîndu-se la vot suprimarea acelui advocat și se primesce.

Se propune reducerea lefurilor la inspectorii de la 900 la 600.

D. Voinov vorbesc contra, dicend că inginerii după studii îndelungate nu pot tot-d'una să cîștige banii ca advocații, și inspectorii inginerii trebuie să fie bine retribuiți pentru a și face datoria.

D. I. Ionescu arată că lefurile inginerilor au tot crescut treptat și decă s'au făcut reduceri aiurea, trebe făcute și aici. Propune decă reducerea lefurilor la toți inginerii de tote clasele.

D. ministru de rebel dice că din contra au fost reduse lefurile inginerilor, iar nu mărite, și că inginerul trebuie să alerge pretutindeu în ori ce timp cînd cere trebuința, și nu pot fi rău retribuiți dacă voim a avea ingineri bun.

D. N. Fleva dice că n'ar fi pentru reducerea salariilor la inginerii inspectorii dacă ar aci ei nu pun tot timpul în serviciul Statului. Este de idee însă că membrii consiliului tecnic pot fi tot de odată și șefi ai diferitelor servicii și prin urmare se pot reduce atîția inspectorii, făcîndu-se ast-fel economii fără a scădea l'efa celor remași.

D. D. Geani este contra propunerii căci inginerii au mult de lucru și profită puțin, oi sunt responsabili de tote lucrările, ei sunt consilierii în permanență ai ministerului lucrărilor publice; făcînd comparație între un advocat și un inginer, arată cît este deasavantațioasă profesia inginerilor, iar economii se pot face în alt loc nicl de cum aici.

D. ministru de rebel arată cît este de indispensabil consiliul tecnic pe lîngă ministrul de lucrări publice și susține a nu se face reduceri.

Se inchide discuția.

Se primesce cifra din Stat, respingîndu-se propunerea de reducere.

La orele 5 se ridică ședința.

BULETIN METEOROLOGIC

Temperatura. — În noptea de luni 24 spre Marți 25 Februarie termometograful s'a scoborit la 10 gr. și jum. centi-grade sub 0 sau 8 și jum. grade divisiunea Reanmur sub 0.

Astăzi Marți 25 Febr. 9 ore dimineața, termometrul a marcat... 6 grade centi-grade sub 0 sau 5 Reanmur sub 0.

Înălțimea barometrică este de 763 și jum. milimetre. Dacă această înălțime se va menține, gerul va continua mai ales noptea.

A. Sc. Ghica.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI.

Agencia Havas

Viena, 7 Februarie.

Diarele „Pressa și Noua Pressa” anunță că d. Tisza, 'nainte d'na pleca la Pesta, a depus în mînele Imperatorului demisiua cabinetului ungar.

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Pesta, 3 Februarie.

„Pester Lloyd” dice că diferențele principale în castiunea bancii privesc alcătuirea consiliului suprem de administrațiune,

influița guvernului Ungariei asupra administrațiunei bancii—și numirea censorilor. Situațiunea e dar și pînă astăzi nesfel, în cît demisiunea cabinetului „Tisza” e probabilă.

Viena 3 Februarie.

Nota circulară a Rusiei a fost deocamdată amînată. Eri intriga armată de la Prut a fost alarmată, dîndu-i-se ordin de a se ținea în tot momentul gata de plecare. Porta concentrează trupe la granițele despre Dalmatia.

St. Petesburg, 3 Februarie.

Diarul oficial publică date exacte despre starea sanitară a armatei de sud. Intr'un efectiv de 180,000 pînă acum nu s'au îmbolnăvit de cît 1889, prin urmare 1 procent; ecă această cifră nu pōte fi privită ca una nefavorabilă.

Viena, 4 Februarie.

Marele principe ereditar face o expedițiune la arsenalele și depozitele militare din St. Petersburg. Se crede, că în curînd se va ținea o revistă militară. De asemenea se așteptă în tot momentul mobilizarea gardei. O parte a armatei de sud primește în loc de pusile de sistemul Krka altele de sistemul Erdan.

NOUATAILE ZILEI

Unirea Democratică, în numărul să de Marți, vorbind de 24 Ianuarie, aniversarea Unirei, crede privilegiul nemerit de a arunca un șir de invective în contra generalului Florescu, pe care l'face responsabil pentru caderă Prințului Cuza, șaleului Moldovei.

Regretînd necuviințele de stil a lejunilor colaboratori de la „Unirea Democratică”, credem tot-o-dată, că a fost puțin chibzuită alusiunea la alegerea lui Cuza intr'un timp, unde Camera democratică are în fruntea ei ca vice-president pe d. colonel Leca.

Aprețierile asupra d-lui general Florescu, ca asupra ori cărui bărbat politic de însemnătate, pot fi felurite. Un lucru însă nu i se pōte tăgădui: d. Florescu a fost un soldat credincios sub Cuza-Vodă, d-nu Florescu este un soldat credincios sub Vodă-Carol.

Pōte să susție „Unirea Democratică” același lucru despre amiciei săi politici din armată?

* * *

Affăm, că Barouul Calice, fost consul general al Austro-Ungariei la București și apoi trimis extraordinar la Conferința din Constantinopol, va rămăne la Viena ca șef de secțiune al ministeriului de Esterne (la noi s'ar numi director) în locul rămas vacant prin trecerea d-lui de Kofman ca ministru de finance al Monarhieii.

NAIVITĂȚI DEMOCRATICE.

În ședința Camerei de Vineri, însuși d. vice-președinte col. Leca, (nu cine-va mai de a doua mînă) a interelat pe d. ministru Chițu decă știe despre arderea unui vagon de drum de fer, în care se afla d. deputat Mortun, care cu această ocazie era să arză și d-sa, dar a scăpat cu mult curagii, și de ce nu a dat d. Chițu d-lui Mortun medalia „bene merenti”?

D. Chițu a răspuns, că va cerceta cazul d-lui Mortun și va propune apoi. — Lasă că acordarea unei decorațiuni se ține de prerogativa Domnitorului, și este nelegal, de și pōte fi democratic, de a se impune printr'o interpelare, dar medalia „bene merenti”, este instituită numai pentru merite literare, științifice, artistice și industriale, dar nu este „medaille de sauvetage”.

* * *

Ați remarcat, v'ă rog, „ultima oră” a „Unirei Democratice” de Marți, adică „ultima oră” de la Camera?

„Sambătă seara, 22—23, nefind destui „domni deputați”, nu s'a ținut ședință. — „Luni, 24, ministrii lipsiud, asemenea.”

Va să dică, lipsesc cînd deputații, cînd ministrii democrați. Dar ce e drept, la ordinea zilei este numai bugetul Statului, care trebuia să se lucreze de la 1 Ianuarie 1877. Și acum suntem de abia la 25 Ianuarie!..

C A M E R A

La 2 și jumătate ore

Se urmăză discuția asupra bugetului Lucrărilor publice.

E R A T A.

În Post-scriptul de ieri, despre formarea ministerului, s'a strecurat o eroră de tipar, dicîndu-se curat și radical în loc de curat radical.

